CHƯƠNG 2355

Bồi thường trước, rồi nói đến nhân quả

Nếu đã như vậy thì không còn gì để bàn nữa! Tiêu Tri Quân cau mày nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân nghĩ ngợi một lát rồi nói: “Được thôi... chuyện cửu phẩm thần khí để sau hãy nói!”

“Chúng ta cứ giải quyết từng bước một!”

Hạ Nhân lấy ra một miếng ngọc giản, nói: “Tiêu đại trưởng lão, mời ngài xem qua, đây là danh sách tổn thất của ta!”

“Bên trong liệt kê toàn bộ thần đan trong cửa hàng của ta!”

“Ta cũng không lừa các ngươi, cứ dựa theo giá thị trường hiện tại mà bồi thường đúng giá là được!”

Trước khi Tiêu gia đại trưởng lão đến đây, ông ta đã sớm chuẩn bị tâm lý. Ông ta xem danh sách Hạ Nhân đưa ra rồi nói: “Cũng không quá đáng, đây là lượng hàng một cửa tiệm bình thường cần có!”

“Tổng giá trị cụ thể, ta cũng công nhận!”

“Đây là thần kim, ngươi cầm lấy đi!”

Một chiếc nhẫn màu tím bị ném xuống bàn trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân không cầm chiếc nhẫn lên ngay, mà tách ra một tia thần niệm thăm dò vào trong xem xét.

Bên trong toàn là thần kim, hơn nữa còn là cực phẩm thần kim.

Hạ Nhân hít ngược mấy hơi khí lạnh. Khá lắm, những gia tộc luyện đan này quả thật giàu có. Cực phẩm thần kim hiếm thấy bên ngoài, chỗ này của ông ta vậy mà có đến một vạn khối?

“Được!” Hạ Nhân thu thần kim lại, nói: “Bồi thường xong số đan dược trong cửa hàng, ta không tìm các ngươi nữa!”

“Bây giờ nói đến những khoản bồi thường khác đi!”

“Những khoản bồi thường khác?” Tiêu Tri Quân nói: “Còn khoản nào khác nữa?”

“Có!” Hạ Nhân nói: “Trưởng lão Tiêu gia các ngươi là Tiêu Tri Ngộ, trước sau đã dùng thần niệm công kích ta sáu lần!”

Đương nhiên, thực tế là bảy lần.

Không phải Hạ Nhân hào phóng, mà là vì bảy lần công kích của Tiêu Tri Ngộ, cộng thêm ba lần công kích của Không Gian Thần Đế, tổng cộng đã đủ mười lần.

Vượt quá giới hạn chín lần công kích mà lúc trước Hạ Nhân nói thần phù có thể chống đỡ.

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, e rằng sẽ có vài vị Thần Đế lại tìm ta đòi một lời giải thích.

Sáu lần hay bảy lần, thật ra khác biệt cũng không lớn.

“Chuyện này, ngươi đừng nói là không biết!” Hạ Nhân nhìn chằm chằm Tiêu Tri Quân.

Tiêu Tri Quân nói: “Ta biết... sư tôn ta đã nói rồi, Tiêu Tri Ngộ cũng thừa nhận!”

“Sư tôn nói, trên người ngươi có một tấm thần phù cửu phẩm, có thể ngăn cản công kích thần niệm của người khác!”

“Đúng!” Hạ Nhân nói: “Cứ cho là tấm thần phù cực phẩm cửu phẩm này... ha... tổng cộng chín lần, đệ đệ thứ hai của ngươi đã phá hỏng sáu lần của lão tử!”

“Chuyện này, chính ngươi nói xem, có nên bồi thường không?”

“Không thể cứ thế cho qua được, đúng không?”

“Chỉ nói riêng chuyện này, ngươi định bồi thường thế nào?”

Tiêu Tri Quân nghiến răng, nói: “Ta bồi thường. Ngươi cứ đưa ra điều kiện đi!”

“Được!” Hạ Nhân nói: “Không giấu gì ngươi, mấy ngày trước, tấm thần phù này của ta không chỉ ngăn được công kích thần niệm của trưởng lão Tiêu Tri Ngộ bên các ngươi, mà còn ngăn được công kích thần niệm của Không Gian Thần Đế!”

“Chuyện này nếu ngươi không tin thì có thể đi hỏi sư tôn ngươi!”

“Cho nên đồ của ta đúng là cửu phẩm, tuyệt đối không có vấn đề, già trẻ không lừa!”

“Một tấm cực phẩm thần phù đổi lấy ba tấm thượng phẩm, ngươi thấy hợp lý chứ?” Nói xong, Hạ Nhân hỏi Tiêu Tri Quân một câu.

Hạ Nhân nói: “Nhị trưởng lão nhà các ngươi đã làm hỏng hai phần ba số cực phẩm thần phù của ta, quy đổi ra chính là hai tấm thần phù cửu phẩm thượng phẩm!”

“Một tấm cửu phẩm thượng phẩm đổi lấy hai mươi tấm bát phẩm thượng phẩm, không có vấn đề gì chứ?”

“Một tấm bát phẩm thượng phẩm đổi lấy hai mươi tấm thất phẩm thượng phẩm, không có vấn đề gì chứ?”

“Để ta tính xem nào, hai tấm cửu phẩm thượng phẩm là bốn mươi tấm bát phẩm thượng phẩm, tức là tám trăm tấm thất phẩm thượng phẩm!”

“Thế này đi, ta cũng không chiếm lợi của ngươi, tám trăm tấm thất phẩm hạ phẩm ta cũng có thể chấp nhận!”

Nghe Hạ Nhân báo giá, Tiêu Tri Quân suýt nữa hộc máu!

Ông ta cảm thấy đầu óc mình như phình to ra.

Cái này… có khác gì cướp bóc đâu?

“Phù…” Tiêu Tri Quân thở hắt ra một hơi thật sâu: “Đạo hữu… ngươi thật không nói lý!”

“Không nói lý?” Hạ Nhân xòe hai tay: “Vậy Tiêu đại trưởng lão, ngài nói xem ta không nói lý ở chỗ nào?”

“Phép tính vừa rồi của ta, có chỗ nào không hợp lý?”

Nếu dựa theo cách tính vừa rồi của Hạ Nhân thì quả thật không có gì không hợp lý.

Hơn tám trăm tấm thất phẩm thần phù, chuyện này cũng quá vô lý rồi.

“Thế này đi!” Hạ Nhân nói: “Nếu ngươi không muốn đưa ta hơn tám trăm tấm thất phẩm thần phù, đưa hai tấm cửu phẩm thượng phẩm thần phù cũng được!”

“Như vậy chẳng phải trông cũng không nhiều đến thế sao?”

“Haiz…” Tiêu Tri Quân thở dài, nói: “Không có… không giấu gì Thái Hư đạo hữu, nhà chúng ta thật sự không có thần phù gì cả, chúng ta là gia tộc luyện đan!”

“Hay là thế này… chúng ta dùng thần đan để bồi thường!”

“Tám trăm tấm thần phù, đổi lấy tám trăm viên thất phẩm thần đan!”

Hạ Nhân cười nhạt: “Không được!”

“Tiêu Tri Quân, ngươi coi ta là kẻ ngốc sao?”

“Thần phù và thần đan cùng cấp có thể cùng một mức giá à?”

“Thế này, mỗi tấm thần phù, ngươi đưa ta một lô thần đan!”

“Tổng cộng tám trăm lô thất phẩm thần đan!”

“Ta không kén chọn, hạ phẩm cũng được!”

Khóe miệng Hạ Nhân nở một nụ cười nhàn nhạt: “Ta là người dễ nói chuyện nhất đấy. Nếu ngươi không tin thì chúng ta cứ tìm một thương hội lớn đến định giá thử!”

“Bốn trăm!” Tiêu Tri Quân chẳng buồn nói thêm lời thừa: “Bốn trăm lô thất phẩm thần đan... tuyệt đối không thể nhiều hơn!”

Hạ Nhân nói: “Được, nhưng chủng loại đan dược sẽ do ta quyết định!”

Cuối cùng Hạ Nhân yêu cầu một trăm lô Đại Đạo Đăng Hoàng Đan, còn các loại đạo đan thuộc ngũ hành thì mỗi loại sáu mươi lô, tổng cộng đủ bốn trăm lô.

Vốn tưởng Tiêu gia nhất thời cũng không thể lấy ra nhiều đan dược như vậy, cần phải chờ một thời gian mới giao hàng được.

Kết quả, Tiêu Tri Quân chỉ mất vài nhịp thở để sắp xếp sơ qua, rồi lại ném chiếc nhẫn thứ hai đến trước mặt Hạ Nhân.

“Thái Hư đạo hữu, bên trong này chính là bốn trăm lô đan dược ngươi yêu cầu!”

“Một trăm lô Đại Đạo Đăng Hoàng Đan, các loại đạo đan thất phẩm thuộc ngũ hành, mỗi loại sáu mươi lô!”

“Tất cả đều là hạ phẩm, ngươi xem đi!”

Hạ Nhân hít ngược một hơi khí lạnh. Vãi chưởng, vãi chưởng, vãi chưởng…

Đây chính là nền tảng của gia tộc hoàng thần sao?

Hơn nữa, ta vừa yêu cầu thất phẩm thần đan là người ta lập tức có ngay. Điều đó cho thấy thất phẩm thần đan không chỉ có mấy loại này, những loại khác cũng nhiều vô kể.

Vậy những thứ ta yêu cầu chẳng qua chỉ là một giọt nước giữa biển cả thôi sao?

“Khá lắm!” Hạ Nhân đầy cảm khái nhìn Tiêu Tri Quân, nói: “So với gia tộc luyện đan các ngươi, ta đúng là quá nghèo. Nội tình của các ngươi thật quá hùng hậu!”

“Hừ…” Trên mặt Tiêu Tri Quân lộ ra một tia kiêu ngạo, ông ta hừ lạnh một tiếng, đến mức chẳng buồn trả lời Hạ Nhân về vấn đề này.

“Được rồi!” Một lát sau, Tiêu Tri Quân nói: “Lần này coi như đã bồi thường đầy đủ rồi chứ?”

“Chưa đâu!” Hạ Nhân thu hai chiếc nhẫn lại, lắc đầu nói: “Gấp gì chứ, sổ sách phải tính từng khoản một, cứ từ từ, không vội!”

“Còn nữa?” Tiêu Tri Quân nổi giận: “Thái Hư, ngươi chưa xong đấy à?”

Hạ Nhân nói: “Tiêu đạo hữu, sao ngươi có thể nói như vậy?”

“Vừa rồi chỉ là bồi thường, quả thật đã bồi thường xong!”

“Nhưng mà… ngươi không muốn chấm dứt nhân quả sao?”

Vẻ mặt Hạ Nhân vô cùng chân thành, trong mắt còn ánh lên tia sáng trong trẻo thuần khiết.

Tiêu Tri Quân nói: “Nhân quả gì?”

Hạ Nhân nói: “Vừa rồi chỉ là bồi thường tổn thất cá nhân của ta. Đừng quên, người nhà các ngươi trước sau đã giết ta hai lần. Món nhân quả này, ngươi không muốn chấm dứt sao?”

CHƯƠNG 2356

Nhân quả này, ta tự mình nhận lấy

“Nhân quả, ngươi muốn kết thúc thế nào?” Tiêu Tri Quân nhìn chằm chằm Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Ừm... một món thần khí Cửu phẩm đi!”

“Ha ha ha ha...” Tiêu Tri Quân bật cười: “Thái Hư!”

“Tiêu Tri Ngộ là Nhị trưởng lão của Tiêu gia chúng ta, mọi tổn thất do hắn gây ra, bao gồm những cửa hàng trong thành bị hắn đánh tan, cùng với những người đã chết, Tiêu gia chúng ta đương nhiên phải bồi thường!”

“Tổn thất của ngươi chỉ nằm trong phạm vi này!”

“Ngươi nói Tiêu Tri Ngộ đã ra tay tấn công thần niệm của ngươi sáu lần, gây tổn thất cho thần phù của ngươi, chuyện này Tiêu gia chúng ta cũng thừa nhận!”

“Còn nói đến nhân quả giết ngươi... ha ha ha ha...” Sắc mặt Tiêu Tri Quân bỗng thay đổi: “Có, quả thật là có, nhưng không thể tính lên đầu Tiêu gia!”

“Phần nhân quả này, ngươi nên tìm cá nhân Tiêu Tri Ngộ!”

Hạ Nhân nói: “Tiêu gia các ngươi đúng là... ha ha ha... thôi bỏ đi, vậy ta hỏi ngươi, Tiêu Tri Ngộ giết ta thật sự là ý định của riêng hắn sao?”

“Động cơ giết ta của hắn là gì?”

Tiêu Tri Quân nói: “Vậy ngươi phải đi hỏi Tiêu Tri Ngộ rồi!”

Hạ Nhân nói: “Ngươi không biết?”

Không đợi Tiêu Tri Quân trả lời, Hạ Nhân tiếp tục nói: “Nếu hắn giết ta vì ý định cá nhân, phần nhân quả này đương nhiên không thể tính lên đầu Tiêu gia các ngươi, nhưng mục đích hắn giết ta là vì Tiêu Hiểu Nguyệt của Tiêu gia các ngươi giành ngôi đầu Địa Bảng!”

“Không sao!” Tiêu Tri Quân nói: “Tiêu Tri Ngộ đã bị sư tôn ta phán tử hình. Hắn chết rồi, phần nhân quả này cũng coi như đã trả lại cho ngươi!”

“Nếu ngươi không phục, có thể đi tìm Tiêu Tri Ngộ mà đòi!”

“Được thôi!” Hạ Nhân phẩy tay: “Nếu các ngươi không muốn kết thúc phần nhân quả này, vậy ta cũng hết cách, chỉ có thể tự mình lấy thôi!”

“Tiêu Đại trưởng lão, mời về cho!”

Tiêu Tri Quân phất mạnh tay áo, xoay người rời đi.

Hắn vừa đi đến cửa Tiên Khách Cư, lập tức có mấy đệ tử vây lại.

“Lão tổ, hay là chúng ta...”

Tiêu Tri Quân nói: “Trông chừng hắn, bất cứ lúc nào cũng phải báo cáo hành tung của hắn cho ta, cho đến khi hắn đi tham gia đại tỷ thí vòng thứ ba!”

“Bất kỳ ai cũng không được ra tay với hắn!”

“Rõ!” Mấy người nhanh chóng ẩn mình vào chỗ tối.

Chớp mắt, vòng thi thứ ba đã bắt đầu!

Tiêu Tri Quân ngồi ở vị trí đầu trong đại điện gia tộc, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Trước mặt hắn đứng ba đệ tử, Tiêu Vô Tướng, Tiêu Hiểu Nguyệt và Tiêu Vô Cực!

Ngoài ba người này ra, bên cạnh còn có một cường giả Thần Vương cảnh mặc đạo bào màu đen.

Một lá phù bài bên hông cường giả Thần Vương cảnh kia chớp sáng hai lần. Hắn lấy phù bài ra nhìn qua, sau đó chắp tay nói: “Lão tổ... tên Thái Hư kia đã rời khỏi Tiên Khách Cư, lúc này đang đi về phía quảng trường Mùng Năm!”

Tiêu Tri Quân nhắm mắt, không nói gì, chỉ khẽ gật đầu.

Một lúc sau, người kia lại lấy phù bài ra nhìn, nói: “Bẩm lão tổ, Thái Hư đã đến quảng trường Mùng Năm!”

Lại qua thời gian nửa nén hương, người kia lần nữa báo cáo: “Lão tổ, Tiêu Tri Quân được Thần Hoàng Tần Dược Tử mời đi, đã lên đài nói chuyện với ông ta!”

“Tốt!” Cuối cùng Tiêu Tri Quân cũng mở mắt, nhìn thật sâu ba đệ tử phía dưới rồi nói: “Được rồi... tên Thái Hư kia đã đến hội trường, hắn không thể trốn trong bóng tối đánh lén chúng ta nữa... ba người các ngươi có thể xuất phát rồi!”

“Càng không được đi trêu chọc tên Thái Hư đó!”

“Hiểu Nguyệt không còn hy vọng giành ngôi đầu nữa. Hai người các ngươi nhất định phải giữ vững Thiên Bảng và Nhân Bảng cho ta. Lời đã nói ra lâu như vậy rồi, Tiêu gia chúng ta có thể không cần một nhà trấn giữ cả ba bảng, nhưng hai người các ngươi tuyệt đối không được thất bại thêm lần nào nữa!”

“Rõ!” Hai người chắp tay, sau đó xoay người rời đi.

Hắn đương nhiên biết, nhân quả ân oán giữa Hạ Nhân và Tiêu gia mình vẫn chưa được hóa giải.

Sở dĩ hắn sai người giám sát Hạ Nhân mọi lúc, chính là vì sợ tên nhóc này lén giở trò, lấy đạo của người trả lại cho người, âm thầm hãm hại đệ tử Tiêu gia bọn họ một phen, khi đó cuộc tỷ thí của Tiêu gia sẽ tiêu tan.

Vì vậy, một mặt Tiêu Tri Quân dò la tin tức của Hạ Nhân, một mặt đè ép đệ tử Tiêu gia mình, không cho bọn họ đến quảng trường Mùng Năm.

Tất cả đều là vì an toàn của các đệ tử.

Bây giờ nếu tên Thái Hư kia đã đến quảng trường, vậy đoạn đường này hẳn sẽ không còn nguy hiểm gì lớn nữa.

Đã đến quảng trường tỷ thí, ta không tin ngươi, Thái Hư, còn dám ra tay nữa?

Tiêu Tri Quân tự rót cho mình một chén trà, sau đó nhấp một ngụm thật ngon lành.

Chưa đến thời gian nửa nén hương, đã có một người hầu hốt hoảng chạy đến bên ngoài đại điện của hắn, nói: “Lão tổ... không hay rồi... không hay rồi...”

“Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng bị người ta tập kích!”

“Cái gì?” Thân thể Tiêu Tri Quân run lên. Ngay khoảnh khắc tiếp theo, hắn bước một bước vượt qua nửa đạo tràng, xuất hiện ở cửa, đưa tay xé rách trận pháp bên ngoài đạo tràng rồi đi ra.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Tri Quân hoảng hốt hỏi.

“Không biết!” Nữ Thần Vương kia nói: “Vừa rồi Tứ công tử hộ tống bọn họ nói rằng, khi bọn họ đi đến gần Thiên Nhai Trà Đài thì đột nhiên bị người tập kích, Tiêu Vô Tướng và Tiêu Vô Cực đều bị thương.”

Tiêu Tri Quân hỏi: “Có nghiêm trọng không? Thần niệm có bị thương không?”

Nữ Thần Vương lắc đầu: “Tứ công tử không nói!”

“Được... ta biết rồi!” Tiêu Tri Quân vội vã đi ra khỏi cổng lớn, sau đó vút một tiếng hóa thành luồng sáng bay đi.

Hắn là đệ tử của Đan Đế, có đặc quyền phi hành trong thành.

Ngay sau đó, tên này đã đáp xuống bên cạnh Thiên Nhai Trà Đài.

Lúc này, con đường bên cạnh Thiên Nhai Trà Đài đã chật kín người!

“Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Tri Quân gạt đám đông đi vào giữa.

“Lão tổ!” Tiêu Vô Tướng đứng dậy, sắc mặt trắng bệch, nói: “Lão tổ... chúng ta bị người tập kích!”

“Có người... a... có người đánh lén thức hải của chúng ta!”

“Còn có ta!” Tiêu Vô Cực ở Thần Tôn cảnh vẻ mặt giận dữ: “Thái Hư... Thái Hư... chắc chắn là tên chó chết Thái Hư đó...”

“Lão tổ, ngài nhất định phải bắt tên chó chết Thái Hư đó về đây!”

“Im đi!” Tiêu Tri Quân sa sầm mặt quát một tiếng, Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng lập tức im lặng.

“Lão Tứ, ngươi nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Tri Quân nhìn người còn lại.

Cái gọi là Tứ công tử này chính là vị Thần Vương hộ tống ba người đi tham gia tỷ thí, cũng là kẻ trước đó luôn báo cáo tình hình cho Tiêu Tri Quân trong đạo tràng.

“Rõ!” Tứ công tử chắp tay: “Lão tổ... khi ta dẫn bọn họ đi đến đây thì đột nhiên bị thần niệm của người khác tấn công!”

“Sau đó thì sao?” Tiêu Tri Quân hỏi: “Ai tấn công?”

“Không biết!” Tứ công tử lắc đầu: “Không tìm thấy!”

“Không tìm thấy?” Sắc mặt Tiêu Tri Quân âm trầm đến cực điểm: “Sao có thể như vậy?”

“Lão tổ...” Tiêu Hiểu Nguyệt bên cạnh chắp tay, nói: “Lão tổ... chúng ta không nhìn thấy bất kỳ dấu vết nào của đòn tấn công thần niệm!”

Nghe đến đây, hàng mày Tiêu Tri Quân càng nhíu chặt, đôi mắt cũng nheo lại.

Chẳng phải khi tấn công bằng thần niệm, đòn tấn công đều phát ra từ thức hải sao?

Tốc độ của kiểu tấn công này tuy nhanh đến mức khó tin, nhưng dùng mắt thường vẫn có thể nhìn thấy dấu vết mà.

Cũng có thể nhìn rõ ràng là ai phát động đòn tấn công.

Sao có thể làm được đến mức không một tiếng động, không một dấu vết?

“Không thể nào!” Tiêu Tri Quân hỏi: “Các ngươi không chú ý sao?”

“Không phải!” Lần này Tứ công tử lên tiếng: “Người đầu tiên nhận đòn tấn công là Tiêu Vô Tướng... sau khi hắn bị tấn công, chúng ta lập tức dừng lại, tất cả mọi người đề phòng bốn phía!”

“Trong lúc chúng ta đề phòng, người kia lại tấn công Tiêu Vô Cực!”

“Tất cả chúng ta đều đang đề phòng. Nếu thật sự có dấu vết thần niệm, không thể nào không nhìn thấy!”

“Đúng vậy, lão tổ!” Tiêu Hiểu Nguyệt cũng nói: “Lúc đó trên đường cũng có rất nhiều người, bọn họ cũng không nhìn thấy bất kỳ manh mối nào của đòn tấn công!”

CHƯƠNG 2357

Cả ba bảng đều sụp đổ

Sau khi ẩn mình thì mắt thường không thể nhìn thấy được.

Khi hai bên giao chiến, thần thức đều được mở ra. Lúc ngươi tấn công bằng thần thức, mắt thường tuy không thể nhìn thấy, nhưng trong phạm vi thần thức của người khác bao phủ thì rất dễ bị phát hiện.

Nói thế này đi, một kẻ chỉ có tu vi Thần Quân cảnh, chỉ cần thần niệm của hắn mở rộng mấy vạn trượng, thì dù có Thần Đế ẩn giấu thần niệm để tấn công, một khi thần niệm của Thần Đế tiến vào phạm vi mấy vạn trượng do thần niệm của Thần Quân cảnh bao phủ, cũng sẽ bị bắt giữ.

Điều này về cơ bản chẳng khác gì mắt thường có thể nhìn thấy.

Mà vừa rồi Tứ công tử đã nói, mọi người đều đang đề phòng.

Nói cách khác, trong tình huống thần niệm của tất cả mọi người đều bao phủ xung quanh, Tiêu Vô Cực vẫn bị người ta đánh lén.

Bị đánh lén thức hải, hơn nữa còn không để lại chút dấu vết nào.

Điều này khiến người ta cảm thấy vô cùng quỷ dị, khó mà tin nổi.

“Bị thương thế nào rồi?” Lúc này Tiêu Tri Quân mới hỏi: “Có tổn thương đến căn bản không?”

“Không có!” Tiêu Vô Tướng lắc đầu, nói: “Công kích của tên kia được khống chế vừa đúng, cực kỳ chuẩn xác, thức hải của ta đã bị đánh sụp một nửa!”

“Trong thời gian ngắn căn bản không thể khôi phục!”

“Nhưng nếu nói về thương thế thì cũng không bị thương nặng, nghỉ ngơi vài ngày, uống thêm ít đan dược là có thể hoàn toàn hồi phục!”

“Ta cũng vậy!” Tiêu Vô Cực ở bên cạnh nghiến răng ken két, nói: “Ta cũng như thế... Đáng chết... Đáng chết...”

“Hắn chính là nhằm vào việc khiến chúng ta không thể tham gia cuộc thi!”

“Thái Hư đáng chết, ta phải giết hắn...”

“Bình tĩnh...” Tiêu Tri Quân phất tay áo, nói: “Đi theo ta...”

“Hai người các ngươi, trước hết nuốt đan dược xuống, nghỉ ngơi khôi phục một lát!”

Tiêu Tri Quân đích thân dẫn đội, đi đến quảng trường Mão Nguyệt!

Đoàn người nhanh chóng đến nơi.

“Thái Hư... ta chửi cả bà ngoại ngươi... Ngươi cút xuống đây cho ta!”

Vừa đến quảng trường Mão Nguyệt, Tiêu Vô Cực có tu vi Thần Quân cảnh đã hướng về phía Hạ Nhân gào thét.

Lúc này Hạ Nhân đang ở trên đài chủ trì, nói chuyện với Tần Dược Tử.

“Hửm?” Tần Dược Tử quay đầu lại, nhìn Tiêu Vô Cực, nói: “Tiêu Vô Cực, không được vô lễ!”

“Ngươi câm miệng!” Tiêu Tri Quân quát Tiêu Vô Cực một câu, sau đó chắp tay với Tần Dược Tử, nói: “Sư huynh... đệ tử Tiêu gia chúng ta trên đường đến quảng trường Mão Nguyệt đã bị người ta đánh lén thần niệm, hiện giờ thức hải của Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng đều đã vỡ nát!”

“Không thể tham gia cuộc thi hôm nay!”

“Chuyện này, ta muốn hỏi Thái Hư!”

“Ồ ồ ồ...” Tần Dược Tử nói: “Vậy ngươi hỏi đi...”

Tiêu Tri Quân nhìn về phía Hạ Nhân: “Thái Hư... chuyện này có phải do ngươi làm không?”

Bởi vì trước đó Hạ Nhân từng nói với hắn, muốn tự mình thu hồi mối nhân quả này.

Bây giờ hai đệ tử Tiêu gia đều bị tấn công thần niệm, theo lý mà nói, chính là do tên tiểu tử này làm.

Nhưng vấn đề là Hạ Nhân không có mặt tại hiện trường. Theo những thông tin đã nắm được, sáng sớm hắn đã đến quảng trường, nói chuyện với Tần Dược Tử.

Vậy thì còn một khả năng khác: vu oan giá họa.

Có người đã nhân cơ hội này vu oan giá họa cho Thái Hư!

Trong nháy mắt, Tiêu Tri Quân đã nghĩ đến mấy người, không còn cách nào khác, ngày thường hắn đắc tội hơi nhiều người.

Vì vậy khi vừa hỏi Hạ Nhân, giọng điệu của hắn cũng không chắc chắn.

Hạ Nhân thản nhiên nói: “Ai?”

“Thần niệm của ai bị đánh lén?”

Tiêu Tri Quân chỉ vào Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng: “Hai đệ tử của Tiêu gia chúng ta, một người là Tiêu Vô Cực, một người là Tiêu Vô Tướng!”

Hạ Nhân chỉ vào mũi mình, nói: “Ta... tấn công hai người bọn họ?”

“Tiêu Tri Quân, trong đầu ngươi toàn là phân à?”

“Ta... Thần Tôn cảnh... tấn công thức hải của Thần Vương cảnh, còn đánh cho thức hải của Thần Vương cảnh vỡ nát?”

Tần Dược Tử cau mày, nói: “Đúng vậy... Chuyện này... chuyện này không thể nào đâu nhỉ?”

“Tiêu Vô Tướng là Thần Vương cảnh, hơn nữa còn là đỉnh phong Thần Vương cảnh, thần niệm của hắn vô cùng mạnh. Nói khó nghe một chút, hắn là luyện đan sư, thần niệm gần như tương đương với nửa bước Thần Hoàng!”

“Thậm chí có thể sánh ngang với Thần Hoàng cảnh tầng thứ ba sơ kỳ!”

“Nếu không thì hắn cũng không thể luyện đan vượt cấp!”

“Đúng vậy!” Bên cạnh Tần Dược Tử còn có một nữ Thần Hoàng, nàng cũng nhìn Tiêu Tri Quân, nói: “Tiêu sư huynh... theo lý mà nói, muốn đánh tan thần niệm của Tiêu Vô Tướng, ít nhất phải có tu vi đỉnh phong Thần Hoàng cảnh!”

“Hạ Nhân mới chỉ là Thần Tôn cảnh, kém nhau hai đại cảnh giới!”

“Được!” Tiêu Tri Quân nói: “Cho dù chuyện này không phải do ngươi làm... Thái Hư, ngươi dám chắc chuyện này không liên quan gì đến ngươi sao?”

“Ta đệt...” Hạ Nhân vốn định chửi một câu, nhưng nhìn xung quanh, lại cảm thấy người quá đông, nói ra không hay, đành nhịn xuống, nói: “Tiêu Tri Quân, đừng nằm mơ nữa!”

“Tiêu gia các ngươi đã chẳng cần thể diện, hết lần này đến lần khác đánh lén ta, vì muốn có danh tiếng trấn áp cả ba bảng mà không tiếc để Thần Hoàng cảnh đến đánh lén ta!”

“Bây giờ cả Thánh Đan thành đều biết chuyện tốt các ngươi đã làm!”

“Ngươi còn mặt mũi bắt ta thề à?”

Hạ Nhân vừa nói xong, lập tức có người phẫn nộ lên tiếng.

“Tiêu gia... trả mạng cho cả nhà chị ta đây!”

“Hãm hại người vô tội, các ngươi đáng chết...”

“Tiêu Tri Quân, ngươi còn cần mặt mũi nữa không?”

Vốn dĩ vì e ngại tu vi và thân phận của Tiêu Tri Quân nên chẳng có mấy người bình thường dám mắng, nhưng sau khi có người khơi mào, lập tức vô số người bắt đầu lên án, chửi mắng.

Hơn nữa thế công này tựa như sóng lớn cuồn cuộn, hết đợt này đến đợt khác, không bao giờ ngừng lại, khí thế còn ngày càng dữ dội.

Tiêu Tri Quân tuy là Thần Hoàng cảnh, đệ tử của Đan Đế, nhưng lúc này cũng không dám lên tiếng. Hắn vội vàng thu dọn, hóa thành một luồng sáng bay đi, ngay cả các đệ tử cũng chẳng kịp để ý.

Đệ tử Tiêu gia cũng lập tức chạy tán loạn bốn phía.

Bởi vì nếu còn không chạy, rất có thể sẽ bị người ta ăn tươi nuốt sống.

Nhưng Tiêu Hiểu Nguyệt ở lại lại phải hứng chịu toàn bộ những lời công kích của mọi người.

“Được rồi... im miệng!” Tần Dược Tử trên đài quát lớn: “Tất cả đệ tử tham gia cuộc thi, trước tiên tiến vào đại trận!”

“Những người còn lại, lùi ra xa một trăm trượng!”

Lúc này Tiêu Hiểu Nguyệt mới đi theo mọi người vào trong đại trận, nhờ đó tránh được những tổn thương liên tục.

Mọi người tiến vào đại trận, môi trường cuối cùng cũng yên tĩnh trở lại.

Sau vòng loại thứ hai, Thiên, Địa, Nhân ba bảng, mỗi bảng chỉ còn lại một trăm người!

Tiêu Vô Tướng ở Thiên bảng và Tiêu Vô Cực ở Nhân bảng vì thần niệm bị tổn thương, không thể tham gia cuộc thi, nên đã rời đi.

Vì vậy lần này người tham gia cuộc thi chỉ còn hai trăm chín mươi tám người!

Trong đại trận vẫn được chia thành bốn khu vực.

Ba khu vực lần lượt dành cho tu sĩ Thần Vương cảnh, Thần Tôn cảnh và Thần Quân cảnh luyện đan.

“Lợi hại thật...” Hỏa Dạ ôm kiếm đứng bên cạnh Hạ Nhân, nói: “Ta chưa từng nghĩ lại có thể đoạt ngôi đầu bảng bằng cách này!”

Nàng cười hì hì nhìn Hạ Nhân: “Xem ra lần trước ngươi nói với ta những lời đó là có ẩn ý!”

Hạ Nhân nói: “Lần trước ta chỉ thuận miệng nói thôi, tiền bối Hỏa Dạ đừng coi là thật!”

“Chuyện lần này thật sự không liên quan đến ta!”

CHƯƠNG 2358

Kết thúc cửa ải thứ ba

“Tiền bối Hỏa Dạ, cuộc tỷ thí sắp bắt đầu rồi!”

“Chúc tiền bối giành được hạng nhất Thiên bảng!”

Hạ Nhân không muốn nói quá nhiều với người phụ nữ này.

Hỏa Dạ lại mỉm cười, nói: “Được… Nếu ta giành được hạng nhất Thiên bảng thì cũng là nhờ chiếm tiện nghi của cô… Ừm… Sau này ta mời cô uống rượu!”

Hạ Nhân lắc đầu: “Ta không uống rượu!”

Hỏa Dạ nói: “Rượu của ta không giống bình thường đâu, đảm bảo cô sẽ thích!”

Lúc này, Tần Dược Tử cũng đi lên đài chủ trì rồi ngồi xuống.

“Chư vị… Người càng lúc càng ít rồi… Được rồi, cuộc tỷ thí lần này rất đơn giản, đó là luyện đan!”

“Ai luyện ra đan dược có phẩm chất cao hơn thì điểm sẽ cao hơn. Nếu phẩm chất giống nhau thì xét thời gian nộp bài!”

“Ai dùng thời gian ngắn nhất thì điểm sẽ cao nhất!”

“Được rồi, bắt đầu phát nguyên liệu!”

Sau đó có người đi tới phát nguyên liệu.

Trước cuộc tỷ thí, Hạ Nhân cũng không biết cửa ải này phải luyện chế loại đan dược nào, phải đợi nguyên liệu được phát xuống mới biết.

Ba hộp ngọc được đặt trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân mở ra xem, phát hiện nguyên liệu trong cả ba hộp ngọc đều giống hệt nhau!

Đó là nguyên liệu luyện chế thần đan Linh Xu Đan lục phẩm.

Linh Xu Đan là một loại đan dược khá đặc biệt, từ nhất phẩm đến bát phẩm đều có. Mỗi phẩm cấp tương ứng với tu vi khác nhau của tu sĩ, sau khi nuốt vào có thể bổ sung thần niệm hao tổn.

Loại đan dược này là đan dược phổ biến nhất, cũng được sử dụng nhiều nhất ở Thần giới.

“Chư vị…” Sau khi phát nguyên liệu xong, Tần Dược Tử mới lên tiếng: “Linh Xu Đan tứ phẩm, Linh Xu Đan ngũ phẩm, Linh Xu Đan lục phẩm…”

“Nguyên liệu của mỗi người đều giống nhau, tất cả nguyên liệu đều là hạ phẩm!”

“Nếu ai cảm thấy nguyên liệu của mình không đạt yêu cầu thì có thể giơ tay xin đổi!”

“Hai mươi nhịp thở, mau chóng kiểm tra đi. Sau hai mươi nhịp thở, nếu không có ai có ý kiến thì sẽ không được đổi nữa!”

Tiếp đó, mọi người đều vội vàng kiểm tra nguyên liệu của mình. Hạ Nhân cũng xem qua, không có vấn đề gì.

Chất lượng hạ phẩm, chỉ cần không bị hỏng thì không thành vấn đề.

“Được!” Tần Dược Tử nói: “Xem ra nguyên liệu của mọi người đều không có vấn đề. Vậy tiếp theo, ta sẽ nói về quy tắc!”

“Thứ nhất, mỗi người chỉ có ba lò nguyên liệu!”

“Không phân biệt thứ tự trước sau, chỉ cần luyện chế ra đan dược thì sẽ lấy lò có phẩm chất tốt nhất trong bất kỳ lò nào để tính thành tích!”

“Ta nhắc lại một lần nữa, là lò có phẩm chất tốt nhất trong bất kỳ lò nào, chứ không phải chọn mười hai viên đan dược có phẩm chất tốt nhất trong ba lò, hiểu chưa?”

“Được!” Tần Dược Tử nói: “Còn vấn đề cuối cùng… cũng giống như cửa ải trước, có thể xin luyện đan vượt cấp. Ai muốn luyện đan vượt cấp thì đến chỗ ta mua nguyên liệu!”

“Vẫn là Linh Xu Đan… Thần Vương cảnh có thể xin nguyên liệu luyện Linh Xu Đan thất phẩm!”

“Bây giờ có thể lên đài rồi!”

“Luyện đan vượt cấp, dù chỉ luyện ra hạ phẩm tệ nhất thì điểm số cũng sẽ vượt qua cực phẩm cùng cấp. Chư vị đều biết rồi chứ!”

Tiếp theo đến lượt Hạ Nhân lên đài!

Hỏa Dạ và Tiêu Hiểu Nguyệt cũng lần lượt lên đài.

Hạ Nhân nhìn qua, đại khái có khoảng hai mươi người lựa chọn luyện đan vượt cấp.

Nói cách khác, mỗi cảnh giới đều có bảy tám người.

Sau khi mua ba phần nguyên liệu với giá cao, Hạ Nhân cẩn thận kiểm tra một lượt, phát hiện không có vấn đề gì rồi trở về.

“Được rồi…” Tần Dược Tử phất mạnh tay áo: “Bây giờ… bắt đầu luyện đan!”

Trên từng đài luyện đan, từng ngọn lửa bùng lên tận trời.

Mọi người đều lấy đan phương và nguyên liệu luyện đan ra, bắt đầu luyện đan.

Hạ Nhân vẫn hiểu rất rõ năng lực của mình.

Ban đầu, khi không có bất kỳ ngoại vật nào hỗ trợ, Hạ Nhân luyện chế lục phẩm 【Tôn Vương Đan】, phẩm chất vẫn có thể ổn định ở mức sáu viên thượng phẩm, sáu viên trung phẩm.

Đó là thành tích tốt nhất của hắn, hơn nữa còn là thành tích ổn định.

Đương nhiên, lúc đó khi luyện đan, toàn bộ nguyên liệu hắn sử dụng đều là cực phẩm.

Hiện giờ nguyên liệu luyện Linh Xu Đan lục phẩm đều là hạ phẩm, chắc chắn không thể tốt bằng thành tích trước đây.

Hạ Nhân muốn quan sát người khác, đặc biệt là Tiêu Hiểu Nguyệt ở bên cạnh, xem bọn họ có thể luyện ra thần đan phẩm chất thế nào.

Tần Dược Tử trên đài có chút không nhịn được nữa, nhìn Hạ Nhân hỏi: “Thái Hư… ngươi làm sao vậy?”

“Người khác đều đang luyện đan, ngươi còn ngẩn ra đó làm gì?”

Hạ Nhân chắp tay: “Tiền bối, vãn bối xem trước đã. Ta sợ mình kết đan quá nhanh sẽ ảnh hưởng đến tâm cảnh của người khác!”

“Hừ…” Tần Dược Tử lắc đầu: “Tiểu tử ngươi cũng tự tin quá nhỉ. Được… vậy ngươi cứ từ từ chờ đi!”

Cuối cùng, lò đan dược đầu tiên của Tiêu Hiểu Nguyệt ở bên cạnh cũng được luyện chế xong.

“Suỵt suỵt suỵt…” Xung quanh lập tức vang lên một tràng tiếng xuýt xoa.

Thành tích kết đan như vậy đã đủ tốt rồi.

Một mặt, đây là luyện đan vượt cấp, mặt khác còn có sáu viên trung phẩm nữa.

“Tích...” Rất nhanh, trận pháp trên tấm bia đá trước mặt Tiêu Hiểu Nguyệt lóe lên, thứ hạng xuất hiện.

Được một trăm điểm, tạm thời đứng đầu Địa bảng.

Nàng còn tưởng mình đã thắng Hạ Nhân, quay đầu nhìn lại thì thấy ba phần nguyên liệu trước mặt Hạ Nhân vẫn còn nguyên vẹn.

Ồ... Tên này sao không luyện đan vậy?

Vừa rồi Tiêu Hiểu Nguyệt không nghe thấy cuộc đối thoại giữa Tần Dược Tử và Hạ Nhân, bởi vì để tránh bị ảnh hưởng, lúc luyện đan nàng đã phong bế thính giác của mình.

Thành tích của mọi người cũng dần dần xuất hiện.

Cao nhất chính là sáu viên trung phẩm và sáu viên hạ phẩm của Tiêu Hiểu Nguyệt.

Hơn nữa, tốc độ kết đan của nàng cũng nhanh nhất.

Vì vậy cho đến cuối cùng, nàng vẫn luôn đứng đầu.

Trên mặt Tiêu Hiểu Nguyệt không có chút ý cười nào, nàng nhìn chằm chằm Hạ Nhân.

Tiếp theo nàng không cần luyện đan nữa, bởi vì đã đứng đầu rồi, cứ xem người khác phát huy trước đã!

Từ đài luyện đan của Hạ Nhân bỗng phóng ra một luồng lửa!

Sau nửa canh giờ, đan dược thành hình!

Mười hai viên thần đan bay vào hư không, rồi bị Hạ Nhân chộp lấy, trực tiếp ném vào trong trận pháp.

Tiêu Hiểu Nguyệt thậm chí còn không nhìn thấy phẩm chất đan dược Hạ Nhân luyện ra.

Ngay sau đó, những con số trên tấm bia đá trước mặt tất cả mọi người đều thay đổi.

Thái Hư, được một trăm điểm, thành tích đứng đầu Địa bảng.

“Đạo nhân Thái Hư!” Một nhân viên lấy đan dược của Hạ Nhân ra khỏi trận pháp, nói: “Mười hai viên thần đan lục phẩm, tất cả đều là trung phẩm!”

“Hiện giờ đứng đầu, chư vị cố lên nào!”

“Ha ha ha ha…” Trên đài, Tần Dược Tử cười lớn.

Sắc mặt Tiêu Hiểu Nguyệt ở bên cạnh có chút lúng túng.

Nhưng rất nhanh nàng lại khôi phục vẻ bình thường.

Dù sao việc Hạ Nhân vượt qua nàng, nàng đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi.

Sau khi luyện đan xong, Hạ Nhân trực tiếp ngồi xuống chỗ của mình, không động đến lò thứ hai.

Bởi vì Tiêu Hiểu Nguyệt cũng không luyện chế lò thứ hai.

Có lẽ trong lòng nữ nhân này cũng hiểu rõ, dù cố gắng thế nào, nàng cũng không thể luyện ra mười hai viên cực phẩm, đành nhận mệnh thôi.

Lại qua một canh giờ, cuộc tỷ thí kết thúc.